

Adriaan Munters

‘Evenwicht tussen wal en schip’

Als Adriaan Munters (36) zijn schip de West-Europese wateren op duwt, zitten zijn vrouw Marian en twee dochters meestal thuis aan wal. Een jaar of zes geleden voer het stel nog samen, maar toen hun kinderen de leerplichtige leeftijd bereikten, besloten ze een woning in Rijswijk te kopen. Vroeger, als kind, had Adriaan een prima tijd op het internaat, maar tijden zijn veranderd, stelt hij. “Het is beter dat onze kinderen één ouder moeten missen, dan twee. Zo groeien ze op in een veilige wereld, in hun eigen dorp.”

Tekst: André van der Vlerk • Fotografie: Arnold Reyneveld

De Alfa Mea van Adriaan, een droge lading-schip van tachtig meter lang, vervoert bulkpartijen zoals zand, grind, staalrollen, veevoer en kunstmest. Nu bijvoorbeeld wordt zijn schip in het Belgische Gent ‘volgegooid’ met raapzaad. Morgen vertrekt hij er met de auto naar toe, vanwaar hij het schip richting het Duitse Hamm vaart. De Rijswijker vaart veertien uur per dag, maar probeert de weekenden vrij te houden voor zijn gezin. Andersom gebeurt het vaak genoeg dat Marian en de meiden naar de ligplaats van het schip rijden als hún agenda dat toestaat. Zo combineert het stel wal en schip. Alleen en samen met het gezin. Hun droomleven.

Afwisseling en vrijheid

Adriaan is dol op afwisseling en vrijheid. Hij is in de gunstige positie dat hij grotendeels zijn eigen werkgebied bepaalt – vooral Nederland,

België, Duitsland en Frankrijk. De hectiek van het vasteland kan hij doorgaans missen als kiespijn. Al staat daar op de rivieren en kanalen een zekere eenzaamheid tegenover. “Op het water wordt je wereldje een stuk kleiner, en daar moet je tegen kunnen. Op de wal heb je een bureu naast je wonen, je gaat op gezette tijden een potje tennissen of voetballen. Het grote voordeel is dat je op een schip geen sociale druk ervaart. Het is een aparte manier van leven.” Overigens staat Marian vierkant achter hun niet bepaald standaard-leventje: “En de kinderen hebben het ook nodig om lekker aan boord te zijn”, zegt ze.

Moeilijk te plannen

Het is een leven waar moeilijk in te plannen valt. Adriaan weet bijvoorbeeld vaak pas vrijdag of en wanneer hij in het weekend vrij is. Of hij

de auto van het dek haalt en richting Rijswijk rijdt, of dat Marian en de kinderen zich bij hem in de kajuit voegen. Voor de totstandkoming van deze reportage moest Adriaan de afspraak met de fotograaf vijf keer verzetten. Marian weet er alles van: “Het gebeurt vaak zat dat ik op vrijdag mijn koffer drie keer in- en uitpak, omdat de plannen toch weer blijken te zijn gewijzigd.”

Zesde schip

Aan boord heeft Adriaan de beschikking over een Filipijnse volmatroos, die hem met allerlei klusjes bijstaat. De Alfa Mea is intussen Adriaans zesde schip. De binnenvaartschipper heeft er aardigheid in om af en toe een schip op de kop te tikken, dat te renoveren en vervolgens met wat winst te verkopen. Tijdens die werkzaamheden op de wal beseft hij dat het niet bloed, maar bijkans water is dat door zijn aderen stroomt. “Na een tijd op de wal begint het toch echt weer te kriebelen.” Marian vult aan: “De Alfa Mea is zeker niet ons laatste schip. Het opkopen, opknappen en doorverkopen van schepen vindt Adriaan een leuk spelletje. Er kan iets bij zitten, dat we zelf willen houden.”

‘Geen gemaar en gemakker’

Als binnenvaartschipper kun je maar beter verzekerd zijn, en goed ook. Raakt het schip een keer de wal, dan kan de schade als gevolg van de opgelopen deuk zo maar oplopen tot 30.000 euro. Behalve het schip zelf worden ook bijvoorbeeld lading, inboedel en hoofdmotor apart verzekerd. Adriaan Munters is blij met zijn keuze voor Van der Nat. “Er zijn meer schippers die hun verzekeringen bij het kantoor hebben ondergebracht, dus de expertise is er. Wat ik ook waardeer is de ‘boereneenvoud’ bij Van der Nat. Geen gemaar en gemakker, alles wordt gewoon goed geregeld.” ●